

กระบวนการกล่อมเกลາทางการเมืองกับ
ความเป็นพลเมืองในจังหวัดเลย*
The Process of Policing and Citizenship
in Loei Province

ธนพัฒน์ เจริญรัตน์

Tanapat Charenrutana

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: tanapat.cha@mcu.ac.th

๙๐-----๙๑

บทคัดย่อ

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่ติดชายแดนมีสังคมที่เรียบง่ายมีวิถีชีวิตความผูกพันกัน
ในระบบเครือญาติ รักความสงบอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีความกตัญญูต่อผู้มี
พระคุณและญาติผู้ใหญ่ มีศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดงามเป็นหลักในการ
ดำเนินชีวิต จึงไม่ยากนักที่สร้างกระบวนการกล่อมเกล่าทางสังคมในการการสร้าง
ความเป็นพลเมืองให้กับประชาชนในจังหวัดเลย ให้รับรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ที่ตนเอง
รวมถึงตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และอยู่ร่วมกันอย่าง
สันติภาพ สันติสุข เพราะถ้าประชาชนในจังหวัดเลยที่เป็นพลเมืองและเข้าใจในระบอบ
ประชาธิปไตยอย่างแท้จริงก็จะทำให้ประเทศพัฒนาก้าวหน้า และมีความมั่นคงอย่าง
ยั่งยืน

คำสำคัญ: กระบวนการกล่อมเกล่า; การเมือง; พลเมือง

* Received May 5, 2020; Revised May 21, 2020; Accepted June 1, 2020

Abstract

Loei is a border province with a simple society, a way of life, attachment in the family system. Love peace together in reconciliation. There is gratitude to the benefactors and relatives. There is a religion, traditions and culture that is good in life. Therefore not difficult to create a process of socialization in creating citizenship for people in the province To be aware of their rights and duties As well as being aware of responsibility towards the public rather than personally And live together in peace, peace, because if the people in the province are citizens and truly understand democracy, it will make the country develop and progress And have sustainable stability

Keywords: Refining process; politics; citizen

บทนำ

สังคมในจังหวัดเลยในอดีตเป็นสังคมที่มีวิถีชีวิตความผูกพันกันในระบบเครือญาติอย่างใกล้ชิด มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมที่งดงามเป็นหลักในการดำเนินชีวิต แต่ในปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ได้ลดน้อยลงไป ความเสื่อมทางด้านศีลธรรมจึงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยเป็นอย่างยิ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย สมาชิกทุกคนในจังหวัดเลยจำเป็นต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยจะต้องยึดมั่นในหลักศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา มีหลักการทางประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมการสร้างความเป็นพลเมืองไม่ได้เฉพาะแต่การทำให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ที่ตนเองมีเท่านั้น แต่ต้องหันมาสนใจที่จะสร้างให้พลเมืองเกิดตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และอยู่ร่วมกันอย่างสันติภาพ สันติสุข มีอิสระที่กระทำใด ๆ ภายใต้อขอบเขตกฎหมายโดยไม่ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นจะต้องสร้าง “พลเมือง” ที่สามารถปกครองตนเองได้ และหากสังคมในจังหวัดเลยมีประชาชนที่เป็นพลเมืองและเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงก็จะทำให้ประเทศพัฒนาก้าวหน้า และมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน ดังนั้น การกล่อมเกลา

ทางการเมือง หรือที่เป็นที่เข้าใจว่าเป็น การเรียนรู้ทางการเมือง หรือนักวิชาการบางท่านเรียกว่า สังคมประกิตทางการเมือง นั้น จึงมีความจำเป็นเพราะมนุษย์สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในสังคม ส่งผลให้มนุษย์เกิดความคิดความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น การเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน เรียกว่า “กระบวนการ” (วิชัย ตันศิริ, 2547) ซึ่งกระบวนการกล่อมเกลารวมทางการเมืองก็คือกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมืองแก่ประชาชนในจังหวัดเลยให้เกิดสำนึกความเป็นพลเมือง หรือการส่งผ่านวัฒนธรรมทางการเมืองกระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง เป็นการช่วยผดุงวัฒนธรรมทางการเมืองเดิมไว้โดยส่งผ่านจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ถ้าในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน เช่น เกิดการปฏิวัติกระบวนการสังคมประกิตทางการเมืองก็สร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่เคยมีมาก่อนขึ้นมาใหม่ได้

แนวคิดกระบวนการกล่อมเกลารวมทางการเมือง

การกล่อมเกลารวมทางการเมืองจะทำให้เกิดตัวตนทางการเมืองของปัจเจกบุคคลจากนั้นด้วยเหตุที่ว่ามนุษย์ได้รวมตัวอยู่ร่วมกันในสังคมการเมืองจึงมีการติดต่อสื่อสาร ความสัมพันธ์ และหล่อหลอมรวมเข้าด้วยกันเป็นประชาคมการเมือง

ความหมายกระบวนการกล่อมเกลารวมทางการเมือง

กระบวนการกล่อมเกลารวมทางการเมืองเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นหน้าที่อันหนึ่งของระบบการเมือง คือหน้าที่ในการทำนุบำรุงรักษาระบบการเมืองให้คงอยู่ตามแนวความคิดของ Gabriel A. Almond (Gabriel & Bingham, 1980) ในเรื่องของโครงสร้าง-หน้าที่ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การกล่อมเกลารวมทางการเมือง เป็นการนำมาซึ่งวัฒนธรรมทางการเมืองแก่ประชาชนในระบบการเมือง โดยเป็นกระบวนการสร้างและการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมือง การกล่อมเกลารวมทางการเมืองจากคนรุ่นไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ทำให้เกิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งของระบบการเมือง ที่ได้รับจากประสบการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันในแต่ละ ซึ่งเป็นการที่จะช่วยรักษาวินัยวัฒนธรรมทางการเมืองเดิมเอาไว้ หรือนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงไปจากวัฒนธรรมทางการเมืองเดิม หรืออาจจะก่อให้เกิดการก่อตัวของวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ขึ้นมาได้ ในเชิงการวิเคราะห์ระบบการเมืองและกระบวนการเรียนรู้ซึ่ง

การกล่อมเกลາทางการเมืองนี้ ในทัศนะของแอลมอนด์ ได้จัดเป็นหน้าที่หนึ่งในระบบการเมืองตามตัวแบบการวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง-หน้าที่ (Structural-Functional Approach) ซึ่งเป็นหน้าที่การนำเข้าสู่ระบบการเมือง หรือ Input Functions ทำหน้าที่บำรุงรักษาระบบให้คงอยู่ นอกจากนี้ อีส์ตันและเคนเนธ (Richard & Kenneth, 1976) อธิบายความหมายว่า การกล่อมเกลາทางการเมือง เป็นวิธีการที่สังคมจะส่งผ่านความโน้มเอียงทางการเมือง อันได้แก่ ความรู้ ทัศนคติ ปทัสถาน และค่านิยมจากคนรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง และถ้าไม่มีกระบวนการถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ สมาชิกใหม่ของระบบการเมืองซึ่งได้แก่ เด็ก ๆ ก็จะต้องแสวงหารูปแบบความโน้มเอียงเรื่องเกี่ยวกับการเมืองใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา อันจะทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบการเมือง

ความสำคัญของกระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมือง

การกล่อมเกล่าทางการเมืองเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดการพัฒนาระบบการเมือง หรือการรักษาวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมการเมืองเอาไว้ซึ่งในสังคมการเมืองใด ๆ ก็ตามที่ถือได้ว่าการพัฒนาทางการเมืองอันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ก็จะต้องเป็นสังคมที่มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยเท่านั้น การกล่อมเกล่าทางการเมืองจะทำหน้าที่ในโครงสร้างของระบบการเมืองเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของสมาชิกในประชาคมการเมือง ให้มีวัฒนธรรมและวิถีแห่งการดำเนินชีวิตในระบอบประชาธิปไตยตามเนื้อหาสาระที่ตัวแทนของการกล่อมเกล่าทางการเมืองแต่ละกลุ่มได้นำเสนอ

ขั้นตอนของกระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมือง

ขั้นตอนของกระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมืองนั้น ได้มีนักวิชาการอธิบายไว้ว่า กระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมือง มีลำดับขั้นตอนจำแนกได้ 4 ขั้น (Lucianm 1962) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นมูลฐานเริ่มแรกสุด เป็นช่วงทารกได้รับการอบรม ฝึกฝนให้เป็นสมาชิกของสังคม ให้เกิดการเรียนรู้ เกิดทัศนคติ ค่านิยม ความชำนาญ ความสัมพันธ์กับบทบาทต่างๆ ความรู้ทั่วไปและสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นซึ่งคนในสังคมนั้นจะต้องเรียนรู้เป็นขั้นของการสร้างความโน้มเอียง (Orientation) ให้เข้าสู่ความเป็นมนุษย์ โดยชี้ให้เห็นถึงแนวทางการเรียนรู้วิถีในการดำเนินชีวิตหรือการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นให้เกิดบุคลิกภาพต่อบุคคล อันเป็นประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อจิตใต้สำนึก ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพมูลฐานของบุคคลนั้น ในขั้นตอนนี้ บุคคลจะมีความสำนึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่ามีตัวตน (Identity)

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นที่มนุษย์ได้รับการกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นขั้นตอนที่มนุษย์เริ่มมีความรู้สึก มีความสำนึก ถึงโลกทางการเมือง และได้รู้ รวมทั้งมีทัศนะ กับเข้าใจถึงเหตุการณ์ความเป็นไปทางการเมืองต่างๆ เรียกว่าเกิดวัฒนธรรมทางการเมือง ผ่านตัวแทนการกล่อมเกลา

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นตอนที่มนุษย์ผ่านการเป็นสมาชิกของการเมืองที่ไม่ได้มีกิจกรรมมาเป็นผู้เข้าร่วมที่มีบทบาททางการเมือง ขั้นตอนนี้เรียกว่า การเลือกสรรทางการเมือง โดยเป็นขั้นตอนที่บุคคลจะมีความเข้าใจต่อการเมืองอย่างลึกซึ้งและมีทัศนคติทางการเมือง

จากทั้ง 4 ขั้นตอนที่ได้กล่าวมาข้างต้น เรียกว่า กระบวนการหล่อหลอมทางการเมือง นักวิชาการบางท่านได้เรียกว่า กระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง หรือกระบวนการสังคมประกิดทางการเมือง ที่มีความแตกต่างกันไปบ้าง

ลักษณะรูปแบบของการกล่อมเกลาทางการเมือง

กระบวนการกล่อมเกลาทางการเมือง เป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเกิดแบบแผนเชิงพฤติกรรมที่มีการแสดงออกต่อการเมืองของบุคคล อันมีส่วนสร้างบุคลิกภาพและวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปตลอดชีวิต การกล่อมเกลาทางการเมืองมีลักษณะและกระบวนการที่สำคัญใน 3 ประการ คือ 1) การกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นกระบวนการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล 2) การกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นกระบวนการของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กและเยาวชน และ 3) การกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองของวัยผู้ใหญ่ ซึ่งในทัศนะของ อัลมอนด์และเพาเวลล์ รูปแบบของการกล่อมเกลาทางการเมืองนั้น จะดำเนินไปใน 2 รูปแบบกล่าวคือ

รูปแบบที่เห็นได้ชัด (Manifest Transmission) เป็นการกล่อมเกลาทางการเมืองที่เมื่อกระบวนการกล่อมเกลาหรือการถ่ายทอดแล้วนั้น จะเป็นการสื่อสารที่

แสดงออกอย่างชัดเจนในการให้ข้อมูลข่าวสาร ค่านิยม และความรู้สึกต่อวิถีทางการเมือง การสอนให้รู้ถึงหน้าที่ของพลเมืองให้กับประชาชนในสังคม

รูปแบบที่แฝงอยู่ (Latent Transmission) เป็นการกล่อมเกล่าที่ไม่ใช้ทัศนคติทางการเมือง (Non-political Attitude) แต่มีผลกระทบต่อทัศนคติทางการเมืองของผู้ได้รับการกล่อมเกล่าทางการเมืองโดยทางอ้อม และมีแนวโน้มส่งผลต่อทัศนคติของบุคคล

สรุปแนวคิดกระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมือง

กระบวนการกล่อมเกล่าทางการเมือง เป็นกระบวนการที่ทำให้สมาชิกในสังคมได้เรียนรู้แบบแผนแนวทางการสร้างควมมีสำนึกทางการเมืองเมื่อเป็นการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดทักษะจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง กระบวนการนี้เกิดขึ้นตลอดชีวิตของสมาชิกในสังคมราบเท่าที่ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมมนุษย์ และกระบวนการนี้จะเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ที่เกิดจากการเรียนรู้ในการกำหนดสถานภาพของตนเองให้เหมาะสมกับรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างทางการเมืองโดยการ ผ่านตัวแทนของสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีผลต่อ ทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยม และความรู้สึกแบบใดแบบหนึ่งต่อระบบการเมือง

แนวคิดความเป็นพลเมือง

ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น สมาชิกในสังคมหรือประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศเป็นเจ้าของประเทศหรืออำนาจอธิปไตยนั้น จำเป็นต้องมีสำนึกหรือตระหนักถึงหน้าที่ในฐานะเจ้าของประเทศ ที่รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ภายใต้กฎหมาย การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การเคารพ สิทธิ เสรีภาพและ กติกาของสังคม

ความหมายความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

คำว่า พลเมือง มาจากภาษาละตินว่า cives (พลเมือง) ซึ่งเคยใช้ในยุคคลีโบราณสมัยกรีกและโรมัน ต่อมาในยุคสมัยกลางไม่ได้นำมาใช้ แต่อย่างไรก็ตาม คำว่าพลเมืองก็มีการนำกลับมาใช้อีกในช่วงของการปฏิวัติในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศสในปลายศตวรรษ 18 (ถวิลวดี บุรีกุล และ รัชชดี แสงมเหหมัด, 2562)

ความเป็นพลเมือง หมายถึง การที่บุคคลที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการรักษาสិทธิประโยชน์ของตนเอง และส่วนรวม แสดงความสนใจที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการแสดงออกซึ่งสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น (ศูนย์พัฒนาการเมืองภาคพลเมืองสถาบันพระปกเกล้า จังหวัดลำพูน, 2562)

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีความหมายที่สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของสมาชิกทางสังคมที่มีต่อรัฐ และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้ไม่ใช่เพียงแต่มีรัฐธรรมนูญที่ดีเท่านั้น แต่ประชาชนจะต้องเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยด้วย (วารกรณ์สามโกเศศ, 2554)

กล่าวโดยสรุป คำว่า“พลเมืองคือการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการรักษาสิทธิต่าง ๆ ของตนรวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการแสดงออกซึ่งสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

ความสำคัญของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) เป็นคำที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตยจะสำเร็จได้ ไม่ใช่เพียงแต่มีรัฐธรรมนูญที่ดีเท่านั้น แต่ประชาชนจะต้องเป็น “พลเมือง” ตามระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือ มีสมาชิกของสังคมที่ใช้สิทธิเสรีภาพโดยมีความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น เคารพความแตกต่าง เคารพกติกา ในนานาประเทศ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศเยอรมนีจัดให้มีการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง และประสบความสำเร็จในการสร้างพลเมืองจนเป็นตัวอย่างให้กับประเทศต่าง ๆ และในปัจจุบันการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองเป็นปัจจัยความสำเร็จในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (ถวิลวดี บุรีกุล และ รัชต์ แสงมเหหมัด, 2562)

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ และจะสำเร็จได้นั้นจะต้องสร้างความเป็นพลเมืองให้ประชาชนสามารถปกครองตนเองได้ ทำให้ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยจึงมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นบุคคลที่สามารถแสดงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองต่อสังคม และดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เป็นสังคมประชาธิปไตย ในการ

สร้างพลเมืองให้มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้น มีหลักพื้นฐานอยู่ 3 ประการ คือ 1) เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนเกิดมามีคุณค่าเท่ากัน 2) เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรมและ 3) รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

ดังนั้น หากประชาชนได้เข้าใจในหลักพื้นฐานความเป็นพลเมือง ทั้ง 3 หลักการ ที่กล่าวข้างต้นอย่างถูกต้องแล้ว และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ก็จะทำให้ สังคมไทยพัฒนาเป็นสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

คุณลักษณะสำคัญของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สะท้อนให้เห็นคุณสมบัติและหน้าที่ ของสมาชิกในสังคมที่สำคัญ ได้เป็นอย่างดีว่า พลเมืองคือคนที่จะต้องเป็นผู้เล่นไม่ใช่ ยืนดู และเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริงเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม พลเมืองที่ดีจึงต้องรู้จักสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของการ ปกครองภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญ หลักแห่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการ เคารพสิทธิของผู้อื่นตลอดจนความรับผิดชอบต่อความคิดเห็นของตน ผู้อื่น และความ เป็นไปของเพื่อนร่วมชาติอันเนื่องมาจากการกระทำของตน พลเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยจึงมีบทบาททั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ไม่ได้เป็นเพียงผู้ตามหน้าที่ หรือตามคำสั่งหรือตามนโยบายของรัฐเท่านั้น แต่สามารถริเริ่มเสนอนโยบายต่างๆ แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้ด้วยเหตุนี้พลเมืองในระบอบ ประชาธิปไตย จึงควรตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ไม่ปล่อย ใ้การบริหารประเทศชาติหรือการกำหนดนโยบายต่างๆ เป็นหน้าที่ของนักการเมือง ผู้นำหรือรัฐบาลเท่านั้น

สรุปความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย คือการที่สมาชิกในสังคมมี จริยธรรมแบบพลเมืองที่ต้องมีในประชาธิปไตยเสรี จริยธรรมแบบพลเมืองในชุมชน เน้นที่การมีส่วนร่วมของพลเมืองในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น อันประกอบด้วย 1) การ ร่วมมือกัน 2) การมีส่วนร่วม 3) การพึงระแວดระวัง 4) ความเป็นเลิศในการไตร่ตรอง คิดรอบคอบ และ 5) การเคารพกฎหมาย ซึ่งจริยธรรมแบบพลเมืองเสรี หมายถึง การจงรักภักดีต่อแนวคิดเสรีที่ชัดเจน ซึ่งก็คือ 1) ความจงรักภักดี ต่อชุมชน

ประชาธิปไตยเสรี 2) เคารพต่อความคิดที่แตกต่างกัน และ 3) เคารพสิทธิ ซึ่งในคุณสมบัติข้อหลังสุดนี้

สรุป

กระบวนการกล่อมเกลាทางการเมืองเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับวิถีทางของการสืบทอดวัฒนธรรมทางการเมือง ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเกิดแบบแผนพฤติกรรมที่แสดงออกต่อการเมืองของประชาชนในจังหวัดเลย อันเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปตลอดชีวิต โดยผ่านการกล่อมเกลาทางตรง และการกล่อมเกลาที่มีลักษณะถ่ายทอดให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองโดยเฉพาะสิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลเกิดความโน้มเอียงและทัศนคติที่มีอิทธิพลทำให้เกิดการพัฒนาตัวตนทางการเมืองขึ้น ในปัจจุบันนี้ประชาชนในจังหวัดเลยมีสำนึกความเป็นพลเมืองมากขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้มีพฤติกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ถวิลวดี บุรีกุล, รัชชาติ แสงมเหหมัด. (2562). *ความเป็นพลเมืองในประเทศไทย*. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <http://thaiciviceducation.org/wp-content/uploads>.
- วรารกรณ์ สามโกเศศ. (2554). *การศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง*. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://shorturl.asia/2nS3T>
- ศูนย์พัฒนาการเมืองภาคพลเมืองสถาบันพระปกเกล้า จังหวัดลำพูน. (2562). *เอกสารประกอบเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นพลเมืองและการเมืองภาคพลเมือง*. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://shorturl.asia/5rivg>
- Gabriel A. & Bingham, P.G. (1980). *Comparative Politics Today :A World View*. Boston : Little, brown & Co.
- Lucian, P. (1962). *Politics, Personality, and Nation Building: Burma' s Search for Identity*. New Harven: Yale University Press.